

הגהה: הילך הירושלמי³², האי מאן דשחיק שומא כד מפרך רישיה חייב משום דש, כד שחיק במדוכתא חייב משום טוחן, בדיהיב משקה חייב³³ משום לש, כד מבחר³⁴ בקליפותא חייב משום בורר. ומותר לקלוף איקלונש³⁴ או בצלים בשבת, דלא אסר הירושלמי אלא היכא שמקלפו לטוחנו אבל לאוכלן מיד מותר. ולתת מים במורסן בשבת אסור אם לא נתן בהם מים מע"ש ואז מותר לתת בו עוד מים לקלשו במקל³⁵, ועל ידי שינוי מעט במעבי' המקל שתי ואחת ערב, כך שיטת פ"ק³⁶ דשבת.

הגונו טונדרא בלע"ז. אסור לתלוש בשבת נוצה מעוף או שער מראשו של אדם, וגם לראות במראה שקורין מירייר בלע"ז שמא יתלוש שער ממצחו ויתחייב בשתי שערות³⁷. ואם מלקט לבנות מתוך שחורות אסור אף באחת. אמנם לנשים מניחין לראות במראה שתקנו שערותיהן מבעוד יום ועוד מוטב יהו שוגגות³⁸ ואל יהו מוידות.

המלבן, זרק סודר במים ודעתו כדי ללכנו חייב. ואם נפל דבר טינוף על הבגד בשבת אסור לתת עליו מים³⁹. מי שנפל כליו במים אל ישטחם בחמה אף בביתו בצינעא. טיט שנפל על גבי בגדו גוררו בציפורן. כר או בגד שיש עליו צואה מקנחו בסמרטוט, ואם על של עור נותן עליו מים⁴⁰. המנפץ הוא קרפיר בלע"ז⁴¹. מי שמנפץ בצמר או בלבדים⁴² חייב. הצובע טיינדרא בלע"ז. אשה לא תעביר שרק על פניה להאדימה מפני שצובעם, וכן לא יצבע אדם בגד או עור לא כדם ולא בדבר אחר הצובע.

הטווה פילייר בלע"ז, והמסך אורדיר⁴² בלע"ז, הפוצע אמפרא⁴³ בלע"ז, והאורג טיטרא בלע"ז, והקושר והמתיר. אסור לקשור כל קשר על גבי קשר אם לא בעניבה, אמנם עניבה על גבי קשר אחד מותר. גם אסור לקשור שני ראשי האבנט ברצועה, וטוב לתת בו בוקלא⁴⁴ בלע"ז. חבל דלי שנפסק לא יהא קושרו אלא עונכו לאין קורנאט בלע"ז.

התופר. המותח חוט של תפירה בשבת חייב חטאת⁴⁵. ויש ליוהר בכתי ידים התפורות במחט בלא עשיית נקב לכך שלא יהדקם בקודא⁴⁵ בלע"ז מן המטה ויוהר לרפותם קודם השבת. הקורע על מנת לתפור בשבת חייב, והקורע כליו בחמתו או על מתו חייב⁴⁶. הצד צבי, ועיקר חיוב צידה בדבר שדרכו לצוד⁴⁷ כגון חיה ועופות ודגים, ואסור לצוד אווזים ותרנגולים ויוני עלייה. ופרעוש אסור לצוד כשקופצת לכאן ולכאן או נחבאת בבגדיו, אבל כשהיא על בשרו מותר ליטלה ולזורקה. הגהה: כתב הר"ר ברוך חיים נהגו העולם להרוג כינה פואייל בלע"ז בשבת לכתחלה אבל פרעוש פוצא בלע"ז כולי עלמא חזדו דאסור מן התורה, כדמוכח פרק שמונה שרצים⁴⁸, אך ביו"ט מותר להרגו כיון שהוא צורך הנאת גופו, דהא רב נחמן קטע להו כי היכי דלישמע קלא דסנוותי⁴⁸ ודבר השווה לכל נפש הוא. אמנם החסיד⁴⁹ היה אוסר כמו בשבת.

32. שבת פ"ז ה"ב פ' כלל גדול, ועיין בסמ"ג ל"ת סה הלשון שם, ובבית יוסף הל' שבת ס"י שכא.
33. כ"ה בכ"י פ, בכ"י ט, ש: ליתא תיבות משום לש, ובכ"י ב: ג"ב, והוא בירושלמי ובסמ"ג שם.
34. כ"ה בירושלמי שם ובכ"י לא ברור, בסמ"ג כתוב דמבחר, ובכ"י כד מחבר.
- 34*. בכ"י פ: איקלונא.
35. בכ"י ט: במקל, והשאר חסר עד תיבת ואחת.
36. ג"ל דצ"ל פ"ז.
37. שבת קמט, א, ע"י כש"ע אר"ח סי' שב סי"ג ומ"ב שם דהאידנא לא חיישינן.
38. עיין במ"מ על הרמב"ם הל' שבת פכ"ב הי"ד ובהגהות מיימוניות שם.
39. זבחים צד, ב.
40. שבת קמב, ב.
41. שם עג, א, עיין הש"י שם וכדף כ, ב.
42. בכ"י ט, ש, פ: בדברים אחרים וכן הוא בסמ"ג ל"ת סה.
- 42*. בכ"י ג: אומיר.
43. בכ"י ט: אפרא, בכ"י פ: פנדרא, בכ"י ג: רפיירא, בכ"י ש: רופרא.
44. בכ"י ט, ש: בוקלש.
45. שבת עה, א.
- 45*. בכ"י פ, ג: בקורא.
46. שם קה, ב.
47. שם קז, ב. 48. שם, וע"י תוס' שם ד"ה הצד.
- 48*. שבת יב, א.
49. כ"ה בכ"י ט, ש ונר' דהוא ר' יחיאל בר' יוסף מפריש שנקרא החסיד בפי הפוסקים. בכ"י ב, פ: לא ברור.